Nr. 260. **Wtorek 14. Listopada 1871.** **Rok 61.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub wiecej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

JEx. pan Namiestnik mianował lekarza powiatowego dra. Ferdynanda Cassinę lekarskim koncepistą przy Namiestnictwie.

We Lwowie dnia 11. listopada 1871.

Z powodu pojawienia się cholery w Częstochowie w Królestwie Polskiem przestrzega się mieszkańców tutejszokrajowych przed zwiedzaniem odpustów w pomienionem miejscu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 11. listopada 1871.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. „Fremdenblatt“ z 12. b. m. pisze: „Najjaśniejszy Pan zaszczycił 11. b. m. hr. Beusta dłuższą wizytą. O 11¼ godzinie pojawił się Najjaśn. Pan w audyencyonalnej sali ministerstwa spraw zewnętrznych, gdzie był właśnie wtedy tylko jeden lokaj, a i ten nie spostrzegł Najjaśn. Pana, aż dopiero w chwili, gdy gość dostojny wchodził do gabinetu hr. Beusta. Najjaś. Pan zabawił u hr. Beusta pół godziny. — Dnia 10go b. m. odwiedził hr. Beusta Wielki książę Toskany, a 11. bm. namiestnik bar. Weber i jenerał Maroicič. Zewsząd otrzymuje hr. Beust wymowne objawy sympatyi i żalu z powodu dymisyi. Reprezentacye miejskie w Gracu i Lublanie udzieliły hr. Beustowi honorowe obywatelstwo Wszystkie niemieckie stowarzyszenia we Wiedniu i Pradze podpisują adresy do hr. Beusta. — Hr. Andrassy przybyć ma dopiero w poniedziałek do Wiednia. Mianowanie hr. Lonyaya prezydentem węgierskiej rady ministrów jest rzeczą niezawodną. Pogłoski o przesileniu w ministerstwie węgierskiem zbija „Pester Lloyd“ zapewniając, że ministrowie węgierscy po dymisyi hrab. Andrassy dla dopełnienia formalności zażądają także dymisyi, ale wszyscy wejdą potem napowrót do gabinetu.

Zdaniem tego dziennika zupełnie nieuzasadnioną jest pogłoska, że minister Kerkapolyi pod żadnym warunkiem nie przyjmie teki w gabinecie pod prezydenturą Lonyaya. „Pester Lloyd“ jest pewny, że minister Kerkapolyi pozostanie w gabinecie, skoro tylko zapewnioną mu zostanie swoboda w jego zakresie działania. Tak samo postąpi i minister handlu Szlavy. Hr. Andrassy wyda okólnik dyplomatyczny, w którym oświadczy, że polityka zagraniczna nie dozna najmniejszej zmiany.“

— Zdaje się być rzeczą niewątpliwą, że hr. Juliusz Andrassy obejmie tekę spraw zagranicznych. Hr. Andrassy nie zostanie zapewnie mianowany kanclerzem państwa, ale mimo to będzie nim de facto.

Hr. Juliusz Andrassy urodził się 8. marca 1823 w Zemplinie i jest synem znanego patryoty węgierskiego Karola i Adeli z hr. Szapary Andrassy. Po skończeniu nauk hr. Juliusz Andrassy oddał się zawodowi publicznemu, i już w r. 1847—1848 był w sejmie preszburgskim reprezentantem zemplińskiego komitetu. Nadzwyczajne zdolności jego zwróciły na niego powszechną uwagę. W 1848 r. nowo mianowane ministerstwo mianowało go nadżupanem zemplińskiego komitetu i wtedy stanął na czele pospolitego ruszenia w Zemplinie przeciw wojskom cesarskim. Wśród rewolucyi węgierskiej stał po stronie Kossutha. W roku 1849 był posłem w Konstantynopolu. Po zupełnem stłumieniu powstania węgierskiego hr. Andrassy skazany został zaocznie na śmierć. Hr. Andrassy mieszkał odtąd w Paryżu i wrócił do ojczyzny jeszcze przed r. 1860, gdy za wstawieniem się jego matki u dworu został ułaskawiony. Gdy po wydaniu dyplomu z października 1860 r. rozbudziło się życie konstytucyjne hr. Andrassy wybrany został do sejmu w zemplińskim okręgu wyborczym i przyłączył się do stronnictwa Deaka, w którem należał do rzędu najznakomitszych członków. Przy otwarciu nowego sejmu 10. grudnia 1865 roku hrab. Andrassy wybrany został wiceprezydentem a następnie przewodniczącym komisyi złożonej z 65 członków, która wybraną została na wniosek Deaka dla sformułowania spraw wspólnych. Gdy po zawarciu pokoju z Prusami nastąpiła reorganizacya monarchii w duchu dualizmu, mianowany został hr. Andrassy 17. lutego 1867 prezydentem gabinetu, który 23. lutego 1867 rozpoczął swoje czynności. Posadę tę miał otrzymać Deak, który jednakże wskazał na hr. Andrassy jako najodpowiedniejszego i najzdolniejszego kandydata. Jako minister obrony krajowej położył hr. Andrassy wielkie zasługi około rozwoju instytucyi honwedów. W r. 1867 przy koronacyi pełnił hr. Andrassy funkcye palatyna, a następnie towarzyszył Najjaśniejszemu Panu w przejeździe na wystawę paryską. W r. 1869 jeździł hr. Andrassy z Najjaśniejszym Panem do Egiptu, a w tym roku do Salzburga.

Berlin. Dnia 11. listopada odbyło się posiedzenie parlamentu niemieckiego, a na porządku dziennym było pierwsze czytanie ustawy monetarnej. Minister państwowy Delbrück podał krótki zarys kwestyi monetarnej w rozmaitych fazach jej rozwoju. W końcu oświadczył co następuje: „Rząd zamierzał w zeszłym roku zwołać ankietę, któraby nad zaprowadzeniem narodowej monety złotej obradowała; w skutek znanych wypadków nie mógł rząd utworzyć tej komisyi. W tym czasie przyszedł rząd do przekonania, iż kwestya monetarna, odnosząca się do zaprowadzenia jednostki monetarnej systemu, gdzie indziej już istniejącego, nie mogła być rozwiązaną; z tąd też pochodzi, iż projekt do ustawy monetarnej zawiera w sobie samoistny i narodowy system monetarny. W dalszym toku rozpraw oświadczył minister skarbu Camphausen, iż przed kilkoma miesiącami zniżyła się cena metalów i to było powodem że rząd przyspieszył wybicie monet złotych. Od tego czasu zapanowało pewne uspokojenie na targach pieniężnych, a szczególniej w Anglii nastąpił już prawidłowy stosunek między ceną złota a srebra, gdyż rząd będąc w posiadaniu znacznej ilości gotówki złota, zaopatrzył nią kasy niemieckie. Nie będzie też wielkich trudności — mówił w końcu minister skarbu — przy zwrotnej spłacie asygnat kasowych wystawionych w walucie angielskiej, gdyż wykupiono już po dość niskiej cenie 3.600.000 funtów. Nie trzeba się także obawiać nadmiaru monety złotej, jeżeli banki znaczną ilością środków obiegowych rozporządzać będą.

Londyn. „Times“ pisze: Krążyły pogłoski, jakoby ministrowie na pierwszej radzie gabinetowej po feryach zajmowali się tą kwestyą czy z przyczyny cierpiącego stanu królowej, nie byłaby pożądaną rozygnacya, albo przynajmniej współrzędzenie księcia Walli? Nie pierwszy to raz wieści takie się wynurzają; tem niemniej śmiemy twierdzić, że są zgoła fałszywe, lub pochodzące z podobnym dawniejszych stronniczych plotek i poduszczeń, o jakich tu przed niebardzo dawnym czasem wspominaliśmy. I tym razem błaha ploteczka dała powód nowinie. Słyszeliśmy, że hr. Granville, rozmawiając z kimś ze swych znajomych, i gdy się o owych dawniejszych pogłoskach zgadało, powiedział żartem, że nadzwyczaj wczesne zebranie się gabinetowej rady, wyrodzi bardzo prawdopodobnie w publice domysł, że potrzeba regencyi ten pospiech spowodowała. Co jednak za pewne podać możemy, to że w rodzinnem kole królewskiem była mowa, i nieraz nawet, o ewentualności jeżeli nie formalnej regencyi, to współrządów następcy tronu. Zasięgano w tej materyi zdania księcia Cambridge, i ten ostatni właśnie podjął się uczynić królowej delikatne zapytanie, czyliby nie zdało się N. Pani poruczyć księciu Wallii część jakąś bieżących interesów — już dla dania mu zajęcia, jego stanowisku odpowiedniego, już dla ulżenia królewskiej osobie utrudzającej pracy jak naprzykład podpisywania i t. p.? O ile nam wiadomo nie dała monarchini na to zapytanie odmownej odpowiedzi, lecz oświadczyła, że weźmie je pod rozwagę. Postanowienie jej będzie naturalnie od tego zależało, jak się w tym czasie na zdrowiu poczuje. Na teraz polepszenie jest widoczne; lekarze bowiem nietylko nie sprzeciwiają się wyjazdowi Jej Królewskiej Mości ze Szkocyi, lecz owszem zalecają rychły do Windsoru powrót.“

— Z dniem pierwszym listopada ustała jak wiadomo z mocy królewskiego dekretu kupność oficerskich stopni. Ogłoszone zostały właśnie szczegółowe przepisy co do przyjmowania do służby, co do awansów i co do mieniania się miejscami. Ma się rozumieć, iż w kołach wojskowych wcale nie takie jest z tego zadowolenie, i inne o reformie odzywanie się, niż w liberalnej prasie. Przesadzają zapewne torysowskie dzienniki zapowiadając, że się oficerowie całemi pułkami do dymisyi podawać będą, czy nawet że się już podali; lecz bardzo być może, iż uczyni tak wielu, skoro rząd zobowiązał się wydane na kupno rang pieniądze na żądanie opuszczających służbę zwracać. Pewna liczba takich, co właśnie mieli zamiar wyjścia z wojska, a tylko nie mieli komu ustąpić miejsc swoich, skwapliwie z tej sposobności skorzysta; należy jednak przewidywać, ze znajdą się teraz i tacy, coby przy dawnym trybie rzeczy chętnie nadal w służbie pozostali, lecz dziś podadzą się do dymisyi z obawy zdemokratyzowania, a zatem jak mniemają, spospolicenia oficerskiego stanu, tak wysoko dotąd w angielskiem towarzystwie zajmującego stanowisko. Podobne objawy miały miejsce i w innych armiach w obec podobnego przejścia; nic więc w tem wyjątkowego widzieć nie należy.

Mniejsza o to naturalnie, czy się ten lub ów do dymisyi poda, byleby dostateczna a rozumna była troska o zastąpienie ubywających wykwalifikowaniemi osobami. Według nowo wydanych przepisów uzyskiwanie stopni oficerskich będzie w przyszłości zależało od konkursów i egzaminów, a także aż do rangi majora będzie miane na względzie starszeństwo w służbie. Sprawiedliwość nakazuje nam zaświadczyć, że przeciw tym warunkom żadnej nie ma opozycyi, ani użaleń się nawet, w arystokratyczno-wojskowych sferach; lecz czego rządowi darować tam nie mogą, i co gorzkie są przyskiwania we wszystkich klubach oficerskich, to nieuwzględnienie uczuć i nawyknień, ducha i tradycyi armii. Rząd — powiadają tam — zaprowadzając reformę, powinien był te szacowne rzeczy uszanować, a nie mierzyć korpusu oficerów angielskich tym samym łokciem, co cywilnych urzędników i oficyalistów. Takie zaś postępowanie nietylko że nie krzepi ducha korporacyjnego, będącego jednym z istotnych warunków dzielności i zacności armii, lecz jakby umyślnie rozprzęga go i niweczy. Dotyczy to zapewne zupełnego w ogłoszonych przepisach pominięcia zgody i przyzwolenia koleżeńskiego tak na przyjęcie do służby, jak i na awanse w półkach. Ta zgoda i przyzwolenie, a nawet przy awansach formalny wybór, były zawsze istotnemi warunkami tej wysokiej przyzwoitości, honorowości i nieposzlakowanej godności oficerskiego stanu — w części zapewne i arystokratycznej jego wyłączności — lecz dzisiaj pozostałyby one jedynemi już tylko rękojmiami korporacyjnego ducha, tak wielce przez wojskowych angielskich cenionego. Do tych użaleń z ich strony przyczynia się niepomału pogłoska, a może tylko podejrzenie, niczem dotąd nieuzasadnione, jakoby rząd miał zamiar znieść obowiązującą dotychczas wspólność stołu oficerskiego, równie jak i półkowe kapele. Gdyby tak być miało, to w samej rzeczy skład towarzyski korpusu oficerów byłby niewątpliwie w drodze bardzo istotnego przeobrażenia. Obie te instytucye — bo kapele po półkach nie ze skarbu, lecz ze składek oficerskich utrzymują się, a wspólny stół wielką odznacza wykwintnością — są wprawdzie nader kosztowne, i one jedne jeszcze mogłyby uboższym młodzieńcom zagrodzić drogę do służby wojskowej, nawet pomimo zniesienia kupności rang; więc nie ma w tem nic nieprawdopodobnego, iż może rząd, doprowadzając reformę będzie armii do ostatnich konsekwencyi, przemyśliwać o usunięciu tych dwóch dawnych obyczajów, i tym sposobem owo zdemokratyzowanie ułatwić. Byłoby to logiczne bez kwestyi postąpienie; inaczej sama drogość życia w oficerskim kole mogłaby i nadal arystokratyczny tego stanu charakter przechować. Ale czy byłoby to równie mądre — to wielkie pytanie. Armia angielska arystokratyczna jest wprawdzie instytucyą; lecz zacności moralnej, męztwa osobistego, gorliwości i poświęcenia nikt jej oficerom odmówić nie może; doskonalsze tylko i powszechniejsze ukształcenie fachowe i ógólne było pożądane — i to nie w specyalnych broniach, lecz w piechocie i jeździe. Skoro tak jest nie widzimy dla jakichby korzyści potrzeba było obrażać i upokarzać poniekąd klasę tak szanowną, wykorzeniając instytucye i obyczaje wydatny jej charakter stanowiące, gdy klasy zamożne dosyć są w W. Brytanii liczne do zaopatrzenia w oficerów najpotężniejszej armii?

Paryż. „Journal du Havre“ pisze o podróży, którą prezydent republiki fancuskiej po kraju zamierza odbyć, co następuje: „Thiers uda się w podróż do Hawru

innych miast francuskich nie jako Thiers, lecz jako prezydent republiki; z tąd też będzie ta podróż miała charakter urzędowy i musi się odbyć według zwykłego w takich razach ceremoniału. W towarzystwie Thiersa będą w tym samym wagonie kolei żelaznej minister wojny Cissey, minister marynarki Pothuau i marszałek Mac-Mahon. W Rouen będzie miał Thiers do rady jeneralnej mowę o systemie fortyfikacyjnym, który rząd chce przeprowadzić.“

— „Köln. Ztg.“ otrzymała pod dniem 7. listopada korespondencyę z Paryża, w której jest mowa o stanie niższych klas ludności paryskiej. Między innemi pisze korespondent: „W siedemnastym okręgu stolicy Francyi jest 3.000 ubogich, którzy utrzymują zapomogi z kasy państwa; 8.000 ubogich, którzy się także wpisali byli na listę, otrzymało z bióra dobroczynności odmowną odpowiedź. Są to zastraszające cyfry, jeżeli się zważy, iż zima nadchodzi, a w stolicy państwa francuskiego tyle znajduje się ludzi w okropnej nędzy. Pomimo tego, iż „gwardya porządku publicznego“ ściśle wypełnia swe powinności, snuje się po ulicach i bulwarach Paryża tyle żebraków co w Neapolu; a choć robotnicy paryscy tłumnie opuszczają Paryż, udając się bądź na prowincyę, bądź do Ameryki, nie zmienia to smutnego położenia stolicy; najubożsi bowiem robotnicy, którzy nie mają się o czem puścić w podróż, zostają właśnie w Paryżu, domagając się jak najusilniej wsparcia z kas publicznych.

— Dziennik paryski „Temps“ pisze: „Nigdy jeszcze nie występywała apatya przy wyborach do instytucyi administracyjnych lub ustawodawczych tak jaskrawo, jak w roku bieżącym. Mieszczaństwo francuskie nie biorąc udziału w ruchu politycznym, oddaje się z zawiązanemi oczyma w ręce awanturników politycznych. Jeżeli mieszczaństwo tak dalej postępować będzie, i nie odpowie wymaganiom, jakie na nie nasze instytucye liberalne wkładają, natenczas nie ma już co nawet mówić o Francyi. Dobrze by było, aby nie stawiać przesadnych żądań na jakiś czas choremu ciału, które się Francyą zowie; chodziło by głównie oto, aby zyskać na czasie w którym by można działać na opinią publiczną, nie krzykiem, który przeraża, ale rozprawami, pobudzającemi do czynu i wzbudzającemi ufność w siły narodowe. Cierpliwość i umiarkowanie powinne być godłem dla patryotów w śród obecnych stosunków. Lecz niestety! My do tego nie zdolni! Stronnictwa nasze nie pojmują nawet innej prócz skrajnej polityki.“

— „Courier diplomatique“ temi słowy charakteryzuje obecną sytuacyę we Francyi: „Faktem jest, że obecnie wszyscy uznają potrzebę silnego rządu. Każdy czuje, że najmniejszy wypadek może łatwo obalić dzisiejszy stan rzeczy. Władza wykonawcza spoczywa w zręcznych rękach, ale i te już nie wystarczają. Obok Thiersa istnieje Zgromadzenie narodowe, które nazywa się konstytuantą, ale boi się ukonstytuować a nadto stronnictwo konserwatywne obawia się nie bez słuszności przedwczesnego rozwiązania izby, w której radykalna opozycya stanowi mniejszość. Takiem jest obecne położenie polityczne. Jeżeli położenie to dłużej potrwa, to mogą nastąpić niespodzianki, którym rząd zapobiedz pragnie. Czy zamiar ten powiedzie się? Wątpimy.“

Na giełdzie paryskiej rozpuszczono pogłoskę, że bank znowu podwyższy eskonto; ale nic nie potwierdza tej wieści. Zgromadzenie uczestników Towarzystwa kredytu ruchomego uchwaliło dziś rozwiązać towarzystwo a utworzyć nowe z kapitałem 80 milionów, do którego dawny „Crédit mobilier“ przystępuje z 40 milionami. Akcyonaryusze otrzymają 2 nowe akcye za 5 dawnych. — „Messager de Paris“ donosi, że d. 11. listopada odbyło się zgromadzenie rady bankowej. Dziennik ten mniema, że bank będzie się mógł trzymać do 4go grudnia bez powiększenia biletów w obiegu będących i bez podwyższenia disconta.

Zaprzeczają znowu pogłoskom o reformie wyborczej i o innych projektach ustawodawczych, odnoszących się do kwestyj konstytucyjnych, które rząd miał jakoby przygotować. Również bezzasadnemi są pogłoski o ustąpieniu jenerała Cisseya i Juliusza Simona z ministeryum. Skład wydziałów nieustających jest w ogóle zadawalniającym. Mała tylko liczba rad departamentowych wyraziła się z życzeniami przeciwnemi prawu.

Połowa rad departamentalnych ukończyła czynności swoje. Kilka z nich powzięło rezolucye o zniesienie stanu oblężenia Paryża, przesiedlenie rządu do Paryża, rozwiązanie zgromadzenia narodowego, o amnestyę; rada jednak departamentu Sekwany odrzuciwszy wnioski dotyczące, umotywowała odrzucenie tak, jak gdyby wnioski przyjęła. Mniej powściągliwości okazały rady powiatowe, z których około połowa wydawała rezolucye w pomienionym duchu. Rząd trzymając się przepisu ustawy, która korporacyom tym zastrzega sprawy domowe, rozwiązał rady polityką zajmujące się; wszelako powinno baczyć się na objawiającą się w nich opinię publiczną. Jeżeli, jak donosi „Journal des Débats“, ciało prawodawcze i rząd przeniosą się do Paryża w grudniu albo styczniu, to nie da się zaprzeczyć, że na postanowienie to wpłynęły uchwały tych zgromadzeń.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) W niedzielę wieczór skradziono w kawiarni teatralnej jednemu z gości, zarządcy fabryki p. Zygmuntowi P. paletot zimowy. Podejrzani o tę kradzież są dwaj mężczyźni dość porządnie lecz po letniemu ubrani.

Wczoraj o godzinie 4ej po północy czeladnicy Karol Opolicki i Józef Rzyszczak wracając z hałasem ulicą akademicką napadli na stojącego w tej ulicy policyanta, który ich upominał by się spokojnie zachowali. Chcąc go rozbroić powalili go na ziemię. Przechodzący patrol policyjny uwolnił stróża bezpieczeństwa z rąk napastników, którzy w pierwszej chwili umknęli do kamienicy 394¼ gdzie ich jednak odszukano i przyaresztowano.

(Uzupełniające wybory.) Do rady powiatowej w Przemyślanach wybrany został 30. października Henryk Pertak właściciel dóbr z grupy właścicieli większych posiadłości a 3. bm. Julian Ferencewicz kancelista sądu powiatowego w Przemyślanach z grupy gmin wiejskich. — Do Rady powiatowej w Kamionce wybrany został 20. października z grupy właścicieli większych posiadłości Mikołaj Torosiewicz przełożony obszaru dworskiege w Ostrowie.

(Stacya telegraficzna) w Wisznicy koło Kut otwartą została 8. bm.

— Sławna pianistka panna Zofia Menter która już przed rokiem z mistrzowskiej gry swojej dała się poznać publiczności tutejszej, przybędzie jak się dowiadujemy, w tych dniach do Lwowa i da się słyszeć w kilku koncertach. Miłe wspomnienie jakie panna Menter pozostawiła po sobie w naszem mieście, rokują zapowiedzianym koncertom znakomitej artystki świetne powodzenie.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 14. listopada. Na konferencyach rządu z bankiem uchwalono podwoić kapitał banku Rząd zwoła niezwłocznie zgromadzenie narodowe i zażąda upoważnienia do puszczenia w obieg trzech miliardów banknotów. — Zaprzeczają wieści, jakoby Charette miał proponować reorganizacyę żuawów papieskich.

Madryt, 14. listopada. Kortezy odrzucą projekt nałożenia 18procentowego podatku na dług zaciągnięty za granicą.

Lauzanne, 14. listopada. Wczoraj rano wybuchł straszny pożar w Genewie. Ulica Rodanu (rue de Rhone) po części zniszczona.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu październiku 1871:

Następujące artykuły:	Miejsce targu: Załośce zr.	c.	Toporów zr.	c.	Podkamień zr.	c.	Brody zr.	c.	Sokołówka zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	50	4	50	4	50	4	55	5	—
„ żyta	3	—	3	25	2	50	2	92	3	—
„ jęczmienia	2	50	2	40	2	20	2	55	2	—
„ owsa	1	50	1	70	1	30	1	52	1	40
„ grochu	3	—	2	80	2	50	2	37	3	10
„ hreczki	2	75	2	65	2	50	2	37	3	10
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	25	—	—	1	20	1	40	1	—
Cetnar siana	—	80	1	20	1	—	1	25	—	70
Sąg drzewa twardego	6	—	4	—	3	50	7	50	5	—
„ „ miękkiego	3	—	2	—	2	50	5	62	3	50
Funt mięsa wołowego		14	—	16	—	20	—	18	—	18
Miara wina	—	70	—	80	—	60	—	80	—	—
„ piwa	—	14	—	12	—	12	—	16	—	12
Wyrobnik z wiktem	—	24	—	40	—	30	—	—	—	20
„ bez wiktu	—	—	—	60	—	60	—	50	—	35

R. Lwów, 12. listopada. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej). W ostatnim tygodniu mieliśmy ciągłą słotę, i dopiero 11. b. m. nastąpiła chwilowa pogoda. Drogi krajowe popsuły się w skutek słoty, a ceny frachtu są obecnie dość wysokie.

Ruch w handlu towarowym był ożywiony. W handlu manufaktami nastąpiła pewna stagnacya. Miano wicie wyroby z Reichenberga straciły odbyt, gdyż Galicya jest już dostatecznie zaopatrzoną w towary wełniane. Towary wełniane i chustki w pośledniejszym gatunku przywieziono w dość znacznej ilości na targi galicyjskie. Większy był popyt na towary bawełniane z fabryki Warnsdorfskiej i flanelę w różnych gatunkach z powodu zbliżającej się pory zimowej. Przez Kraków przywieziono w ostatnim tygodniu do Galicyi około 12000 cetnarów powyżej wymienionych artykułów. Mniejsze transporty wyrobów lipskich odeszły do Brodów. — W handlu spirytusem ceny były stałe, chociaż z różnych stron usiłowano sztucznym sposobem wpłynąć na ich zniżenie. Przy niewielkim popycie handel tym artykułem nie przybrał znaczniejszych rozmiarów. Za stopień płacono 66 c. — Ceny cukru były stałe. Czeskie i morawskie fabryki wysłały do Galicyi i Księstw Naddunajskich około 2000 cetnarów cukru. — W handlu szmatami ruch był słaby, a do Czech, Morawy i Austryi wywieziono z Galicyi małe zapasy tego artykułu. Za cetnar szmat średniego gatunku płacono 7 zł. — Ponieważ zaraza na bydło ustała w powiatach granicznych ze Szląskiem pruskim, więc król. pruski rząd w Opawie ograniczył zakaz przewozu i przywozu bydła rogatego tylko do przestrzeni wzdłuż granicy pruskiej do Neudek aż do Wechowitz. Zabroniony jest również na tej przestrzeni przywóz owiec i kóz, tudzież świeżych skór, rogów, mięsa, kości i łoju, jeżeli artykuły te nie są transportowane w worach. Przywóz szmat jest stanowczo wzbroniony. Natomiast przywóz jaj nie ulega żadnemu ograniczeniu. W ostatnim tygodniu powiększył się wywóz jaj, mianowicie na stacyach kolei lwowsko-czerniowieckiej. Podnieść musimy fakt, że w ubiegłym tygodniu także i Tarnopolski powiat brał żywy udział w wywozie jaj do Prus.

Ruch w handlu zbożowym był nie bardzo ożywiony. Na targach zagranicznych ceny były niekorzystne i dopiero 11. bm. podniosły się trochę. Na targach w zachodniej Galicyi dowóz zboża był nieznaczny. Wywóz zboża z Galicyi do Niemiec przybiera większe rozmiary. Z nad granicy rosyjskiej i z powiatu Tarnopolskiego odeszły do Niemiec znaczne transporty pszenicy. Obawiano się, by tegoroczna pszenica nie straciła odbytu za granicą. Obawa ta była płonną, gdyż młyny zagraniczne zakupują pszenicę galicyjską nawet w pośledniejszym gatunku oczywiście za stosownie zniżoną cenę. Również płonną była obawa, by wywóz zboża z Austryi do krajów zagranicznych nie doznał stagnacyi. Już obecnie bowiem kupcy zagraniczni robią znaczne zamówienia na styczeń, z czego wnosić można, że ruch w handlu zbożowym nie osłabnie tak prędko. Ruch ten zwiększy się owszem, jeżeli tylko właściciele potrafią zmłócić większą ilość zboża.

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: Bochnia: pszenica 190 ℔ 11 zł., żyto 180 ℔ 8 zł. 50 c., jęczmień 158 ℔ 7 zł. 50 c., owies 112 ℔ 3 zł. 60 c. Dowóz zboża był wielki. Przemyśl: pszenica 190 ℔ 11 zł., żyto 180 ℔ 8 zł. 25 c., jęczmień 158 ℔ 7 zł., owies 112 ℔ 3 zł. 50 c. Zboże kupowano tylko na konsumcyę. Tarnopol: pszenica 190 ℔ 9 zł. 80 c.—10 zł., żyto 180 ℔ 6 zł. 20 c.—6 zł. 50 c. Dowóz był słaby, ruch bardzo ożywiony.

Bydła rzeźnego i opasowego przywieziono w ostatnim tygodniu koleją lwowsko-czerniowiecką 980 sztuk, które odwieziono zaraz dalej do Oświęcima. Z tutejszego targu odstawiono na dworzec kolei 120 wołów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 13 listopada.

Hotel Żorża: Pp. Zawadzki O., c. k. prokurator państwa. — Ciepielowski W., z Suszczyna — Mańkowski W., z Wołynia. Rozwadowski B., z Babina. Tuczyński K., ze Skoryk.

Hotel europejski: P. Strzelecki A., z Komornik.

Hotel angielski: Pp. Hr. Borkowski S., z Uhrynowa. — Torosiewicz M., z Sasowa.

Hotel warszawski: Pp. Liebe F., z Bełza. — Łucki Adam, z Tarna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 13 listopada.

Pp. Książę Czetwertyński K., do Paryża. — Cieński L., do Okna. — Horodyski W., na Podole. — Wawrausz K., c. k. notaryusz, do Komarna.

T E A T R.

Dziś (przedstaw. niemieckie.) **„Orpheus in der Unterwelt.“** Nowo na scenę wprowadzona operetka w 4 aktach przez C. Cremieux. Muzyka J. Offenbacha.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ „ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu listopadzie 1871

Dnia	Barometer Millimeter 7h	2h	9h	M.	Stopień ciepła wedle Celsiusa 7h	2h	9h	M.	Ciśnienie pary millimetr. 7h	2h	9h	M.	Wilgoć powietrza w % 7h	2h	9h	M.	Stan nieba 0—10 7h	2h	9h	M.	Wiatru kierunek i siła 7h	2h	9h	Ozonometer 0—10 7h	2h	9h	M.	Opad atmosferyczny millimetr i uwaga
11	731·13	730·91	731·31	731·12	3·8	6·9	5·4	5·37	5·5	6·3	6·1	5·97	94	84	92	90·0	10	9	9	9·3	S 2	S 2	S 2	7	6	8	7·0	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 13. listopada Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwid.	—	—	—	—	258	50	259	75
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	170	50	171	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50% ex diwid.	—	—	—	—	121	75	123	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	64	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	83	56	84	25
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	73	50	74	25
Banku hip. gal.	—	—	—	—	88	80	89	25
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	90	50	91	50
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	90	76	60
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	54	5	62
„ cesarski	—	—	—	—	5	56	5	63
Napoleondor	—	—	—	—	9	29	9	40
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	45	9	60
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	84	1	90
„ papierowy „	—	—	—	—	1	60½	1	62
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	75	1	77
Srebro	—	—	—	—	116	—	118	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. listopada 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	67.40	67.60
od kwietnia do października po 5%	67.40	67.50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	290.—	291.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	290.—	291.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91.50	92.50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	99.25	99.50
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	114.75	115.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	138.—	138.25
Renty Como po 42 lir. austr.	24.50	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	98.—	99.—
Bukowiny	73.75	74.50
Galicyi	75.50	76.—
Niższej Austryi	95.—	96.—
Siedmiogrodu	75.25	76.50
Węgier	80.—	80.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	271.—	261.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	304.10	304.30
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	955.—	960.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	793.—	795.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	574.—	576.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	245.—	246.50
Płn. kolej po 1000 zł. w. a.	2135	2140
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	260.—	260.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	169.50	170.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	394.—	395.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	198.80	199.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	171.—	171.50

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	104.25	104.75
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	73.—	75.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	88.75	89.25
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	90.50	91.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	88.90	89.10
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88.50	89.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeńtwa. (za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.—	90.50
„ „ „ „ „ w. a.	86.50	87.50
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	105.—	105.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.25	101.50
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	86.—	86.50

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	184.50	185.—
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	38.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	97.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	32.—	33.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.—	29.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	42.50	43.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	31.50	32.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.50	26.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.50	121.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	25.—	25.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	98.25	98.25
Augsburg za 100 zł. w p. n.	98.60	98.80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	98.80	99.—
Hamburg za 100 M. B.	86.65	86.75
Londyn za 10 ft. szt.	116.60	116.75
Paryż za 100 fr.	45.—	45.05

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.59	5.60
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.33	9.34
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	116.75	117.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 13. listopada.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	57	55
„ „ w srebrze	67	40
Losy z 1860 roku	99	20
Akcye banku wiedeńskiego	798	—
„ „ kredytowego	304	80
Londyn 10 funtów szterlingów	116	40
Srebro	116	50
Napoleondor	9	31
Dukat	5	59

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2717 2—3)

Lizitations-Ankündigung.

Nr. 9633. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sanok wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß das Recht zur Einhebung der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt dem 20Pct. Zuschlage vom Weinausschanke und den steuerbaren Viehschlachtungen, dann der Fleischausschrottung in den nachstehenden Pachtbezirken für die Dauer des Solar-Jahres 1872, d. i. für die Zeit vom 1. Jänner bis Ende December 1872 mit dem Vorbehalte der stillschweigenden Erneuerung auf das zweite und dritte Solar-Jahr im Wege der öffentlichen Versteigerung verpachtet werden wird. Die einzelnen Pachtbezirke werden an den nachstehenden Tagen ausgeboten werden. Schriftliche Offerte sind bis 2 Uhr Nachmittags des der Licitation unmittelbar vorangehenden Tages beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sanok zu überreichen. Die sonstigen Licitationsbedingnisse können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction und bei allen Finanzwach-Commissären des Sanoker Finanz-Bezirks eingesehen werden.

Post-Nro.	Benennung des Pachtbezirkes	Anzahl der zu dem Pachtbezirke einverleibten Ortschaften	Verzehrungssteuer-Object und Tarifsclasse	Der Fiscalpreis beträgt (in österreichischer Währung): An Verzehrungssteuer s. 20% Zuschlag vom Weinausschanke – für den ganzen Pachtbezirk fl.	kr.	für die Stadt allein fl.	kr.	für die einverleibten Ortschaften fl.	kr.	an Verz.-Steuer s. 20% Zuschlag von der Fleischausschrottung – für den ganzen Pachtbezirk fl.	kr.	für die Stadt allein fl.	kr.	für die einverleibten Ortschaften fl.	kr.	Zusammen fl.	kr.	Das Vadium beträgt fl.	kr.	Die Licitation wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sanok abgehalten werden.
1	Dembowiec	9	Fleischverzehrungssteuer Tarifspost 1 bis 7 III. Tarifsclasse und Weinverzehrungssteuer Tarifspost 1 bis 3	45	—	—	—	—	—	360	—	—	—	—	—	405	—	41	—	23. November 1871
2	Dukla	38		1105	50	—	—	—	—	2746	—	—	—	—	—	3851	50	386	—	23. „ „
3	Jasło	47		270	—	—	—	—	—	2202	99	—	—	—	—	2472	99	248	—	23. „ „
4	Olpiny	6		120	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	120	—	12	—	24. „ „
5	Sanok	50		—	—	—	—	—	—	4081	50	—	—	—	—	4081	50	409	—	24. „ „

Sanok, am 8. November 1871.

(2705 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 17254 C. k. sąd obwodowy Tarnowski wiadomo czyni, iż otwartą została upadłość co do majątku Leiby Salza w Tarnowie, a to co do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jak i co do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, gdzie urządzenie upadłości z dnia 25 grudnia 1868 D. PP. 869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem tej upadłości mianowanym został c. k. Radca sądu kraj. Henryk Kutschera tymczasowym zaś zawiadowcą massy adw. Kraj. dr. Piotr Foryst.

Wszyscy do tej massy upadkowej, jako wierzyciele jej, roszczenie mający, chociażby nawet o takowe i spory już wyłączonemi były, powinni takowe do dnia 9 lutego 1872 w tutejszym sądzie obwodowym stosownie do przepisów urządzenia upadłości, unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych zgłosić, i na posłuchanie zaś w dniu 1 marca 1872 o godzinie 9 z rana odbyć się mającem do likwidacyi i uporządkowania podać.

Tak zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy massy, jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Na teraz celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd, lub zamianowania innego zawiadowcy massy lub jego zatępcy tudzież obrania delegacyi wierzycieli, wyznacza się posłuchanie na dzień 23 listopada 1871 o godzinie 9 z rana, na którem stawić się mają wierzycieli ze stosownemi dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Zarazem przypomina się wierzycielom nie mieszkającym ani w Tarnowie ani w obrębie orzectwa tutejszego c. k. sądu delegowanego miejskiego, że gwoli §. 111. obowiązani są donieść sądowi o obranym przez siebie a w Tarnowie mieszkającym pełnomocniku do przyjmowania za nich wszelkich wręczeń, gdyż w przeciwnym razie na wniosek komisarza upadłości na ich koszt i niebezpieczeństwo kurator byłby ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania upadkowego zamieszczane będą w urzędowym dzienniku lwowskim.

Z c. k. sądu obwodowego w Tarnowie.

Tarnów, dnia 9 listopada 1871.

(2715 1—3) **E d y k t.**

L. 3729. Z c. k. sądu powiatowego w Buczaczu czyni się wiadomo, że na podstawie tusądowej uchwały z dnia 29go marca 1862 l. 480 potwierdzonej przez wysoki c. k. sąd krajowy wyższy pod dniem 4go lutego 1863 l. 32208, dalej na podstawie uchwał prawomocnych z 24go listopada 1862 l. 1708 i z 12go kwietnia 1871 l. 823 na zaspokojenie sumy 300 zł. m. k. czyli 315 zł. w. a. wraz z odsetkami po 6proc od 1. maja 1848 i kosztami egzekucyjnemi 1 zł. 87 kr. w. a. i 5 zł. w. a. i kosztami obecnie przyznanymi 7 zł. dozwala się przymusowa sprzedaż realności pod l. 488-119 m. w Buczaczu masy leżącej Józefa Wortmann własnej, na korzyść Mendla Steining pod następującemi warunkami. Do przeprowadzenia publicznej sprzedaży wyznacza się trzy termina, t. j. na dzień 29. listopada 1871, na dzień 29. grudnia 1871 i na dzień 29. stycznia 1872, każdą razą o godzinie 9tej rano realność wymieniona w pierwszym i drugim terminie tylko po cenie szacunkowej lub wyżej, a gdyby w tych 2ch terminach wartość osiągnąć się nie dała przy 3cim terminie poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu za gotówkę, która w sądzie deponowaną zostanie, sprzedaną będzie — Za podstawę ceny kupna przyjmuje się wartość realności szacunkowa 526 zł. w. a. Każdy chęć kupienia mający winien będzie do rąk komisyi do przeprowadzenia licytacyi legownej 10proc. wadyum w ilości 52 zł. 60 kr. w gotówce złożyć, od którego egzekucyę prowadzący uwolnionym jest, a po ukończonej licytacyi wszystkim o kupno realności współbiegającym się, wyjąwszy wadyum tego, który przez najwyżej zaofiarowaną cenę kupna realność na własność osiągnie zwróconem, naj więcej ofiarującemu zaś po potwierdzeniu czynu licytacyjnego w zaofiarowaną przez niego cenę kupna wliczonem zostanie. Ten, który przez zaofiarowaną najwyższą cenę kupna realność pod l 488-119 m. w Buczaczu na własność nabędzie, winien będzie zaofiarowaną cenę kupna po wliczeniu wadyum najdalej do dni 30 w depozyt sądowy złożyć. Gdyby najwyższą cenę ofiarujący takową w terminie wyżej oznaczonym niezłożył, lub też ustępstwem od egzekucyę prowadzącego na jego pretensyę uzyskanego niewykazał się, natenczas realność ta na jego koszt i niebezpieczeństwo li tylko w jednym terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprze daną zostanie.

Każdemu chęć kupna mającemu wolno protokół grabieży i oszacowania sprzedać się mającej realności jakoteż stan tabuli i warunki licytacyjne w tutejszosądowem archiwum przejrzeć, c. k. kanceliście p. Sawczyńskiemu poleca się wyznaczenie terminów licytacyjnych, ogłoszenie edyktu, przeprowadzenie sprzedaży i przedłożenie dotyczącego protokołu.

C. k. sąd powiatowy.

Buczacz, dnia 14. września 1871.

(2716 1—3) **Lizitations-Ankündigung.**

Nr. 9705. Von der k. k. Finaz-Bezirks-Direktion in Przemyśl wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß daselbst wegen Verpachtung des Fleisch-Verzerrungssteuerbezuges in dem Pachtbezirke Cieszanów mit Oleszyce, Narol und Lipsko sammt 49 Ortschaften nach der III Tarifsklasse auf das Jahr 1872 mit stillschweigender Erneuerung auf das weitere zweite und dritte Jahr, oder unbedingt auf 1 oder 3 Jahre bei Vorbehalt der Bestättigung der Pachtdauer am 20. November l J von 8 bis 12 Uhr Vormittags die zweite öffentliche Versteigerung abgehalten wird. — Der Fiskalpreis beträgt 2830 fl

Schriftliche Anbothe belegt mit dem 10% Vadium sind bis 2 Uhr Nachmittags des dem Lizitationstermine unmittelbar vorhergehenden Tages beim k. k. Vorstande der Finanz-Bezirks-Direction einzubringen.

Die Lizitationsbedingniße können sammt dem Verzeichniße der zu diesem Pachtbezirke gehörigen Ortschaften hieramts, oder bei dem Finanzwache Commissären des Przemyśler-Finanz-Bezirkes eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks Direktion.

Przemyśl, am 7 November 1871.

(2720 1-3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 43660. W celu nadania dwóch opróżnionych stypendyów w rocznej kwocie 168 zł. w. a. z funduszu naukowego przeznaczonych dla ubogich uczniów oddających się naukom medycznym, a urodzonych w Galicyi, rozpisuje się konkurs z terminem do końca listopada 1871 r.

Kandydaci stanu lekarskiego, pobierający stypendya z tego funduszu uczęszczać winni na wydział medyczny uniwersytetu wiedeńskiego albo pragskiego i z tego powodu otrzymają tak przy wyjeździe do Wiednia albo Pragi jak i przy powrocie ztamtąd do kraju po uzyskaniu stopnia doktora medycyny i chirurgii tytułem wynagrodzenia kosztów podróży 63 zł. w. a.

Kandydaci, ubiegający się o te stypendya winni przed upływem powyżej orzeczonego terminu wnieść podania swoje do c. k. Namiestnictwa za pośrednictwem władzy akademickiej. Do podań dołączyć należy metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, świadectwo szkolne, a wreszcie rewers z obowiązaniem, że kandydat po otrzymaniu tego stypendyum, ukończywszy nauki medycyny i uzyskawszy stopień doktora medycyny powróci do Galicyi i tutaj dziesięć lat bez przerwy pełnić będzie obowiązki lekarza.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, dnia 19 października 1871.

ОГОЛОШЕНІЕ КОНКꙋРСꙋ.

Ч. 43660. Въ цѣли наданьѧ двохъ опорожненыхъ стипендьевъ въ рôчной квотѣ 168 зл. р. в. а. изъ фꙋндꙋшꙋ наꙋкового призначеныхъ длѧ оубогихъ оучениковъ ôтдаючихъ сѧ наꙋкамъ медичнымъ а родженыхъ въ Галиціи росписꙋетъ сѧ конкꙋрсъ зъ речинцемъ по конецъ Падолиста 1871. г.

Кандидати станꙋ лѣкарского полꙋчаючи стипендіи зъ того фꙋндꙋшꙋ должени посѣщати выдѣлъ медичный оуниверситетꙋ въ Вѣдни або Празѣ и зъ того поводꙋ полꙋчати бꙋдꙋтъ такъ при ôтъѣздѣ до Вѣднѧ або Праги якъ и при поворотѣ зъ ôттамъ до краю по одержанію степени доктора медицины и Хирꙋргіи на вынадгородꙋ выдаткôвъ подорожи 63 зл. р. в. а. Кандидаты старающи сѧ о тіи стипендіи должни передъ оупливомъ выжше сказаного речинцѧ подати прошенѧ свои до ц. к. Намѣстничества черезъ академицкій зарѧдъ. До поданѧ прилꙋчити треба метрикꙋ крещенія, свѣдоцтво оубожества, свѣдоцтва школьни, на конецъ реверсъ съ обовѧзанiемъ, що кандидатъ по одержаніи тои стипендіи скôнчивши наꙋки медични и полꙋчивши степень доктора медецины поверне до краю и тꙋтъ черезъ десѧть лѣтъ безъ перервы полнити бꙋде обовѧзки лѣкарѧ.

Зъ ц. к. Намѣстничеста.

Львôвъ, днѧ 19. Жовтнѧ 1871.

(2723 1—3) **E d y k t.**

L. 1596. C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia pretensyi Ili Uhrynnika w kwocie 40 zł. i 10 zł. w. a. z przynal. odbędzie się w zabudowaniu sądowym w dniach 16. listopada, 30. listopada i 14. grudnia 1871, każdą razą o godz. 10tej przed południem pomusowa sprzedaż realności Sofrona Hryhorieka pod l. k. 34 w Rybnie położonej, pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi sprawdzona wartość w kwocie 150 zł. w. a.
2. Wadyum wynosi 15 zł. w. a.
3. Przy pierwszych dwóch terminach będzie realność powyższa tylko powyżej lub za cenę szacunkową sprzedaną. Sprzedaż poniżej ceny szacunkowej nastąpi dopiero przy trzecim terminie.

Reszta warunków licytacyjnych i akt szacunku mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Kuty, dnia 10. czerwca 1871.

Erenntniße.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Straffachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt des achten Heftes von „Ham und Sedan“ oder „Ein Thron auf Leichen“, großer historisch-politischer Roman aus der jüngsten Vergangenheit und Gegenwart von Michael Bürger, Albert A. Wenedickt, Wien, das Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe und das Vergehen gegen die öffentliche Sittlichkeit nach §§. 65 a und 516 St. G. begründe, daher nach Art. V des Gesetzes vom 15. Oktober 1868, R. G. Bl. Nr. 142, das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Straffachen.

Wien, am 9. November 1871.

Bojchan mp. Thallinger mp.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Prag hat am 22. Oktober 1871, sub Z. 28810, in Betreff der Nr. 290 der in Prag erscheinenden periodischen Zeitschrift „Politik“ vom 19 October 1871, wegen des das Verbrechen der Majestätsbeleidigung nach §. 63 St. G. begründenden Artikels „Wem sollen wir trauen“ und der dasselbe Verbrechen begründenden mit „O“ bezeichneten Original-Correspondenz, Wien, 17. October 1871, die verfügte Beschlagnahme bestätigt und das Verbot der Weiterverbreitung ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Prag hat am 24 October 1871, sub Z. 28952, in Betreff der Nr. 117 der in Prag erscheinenden periodischen Druckschrift „Čech“ vom 21. October 1871, wegen der das Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach §. 300 St G. begründenden Original-Correspondenz „Z Vidni 18 října (P), die verfügte Beschlagnahme bestätigt und das Verbot der Weiterverbreitung ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat am 28 October 1871, sub Z 29381, über das von der k. k. Staatsanwaltschaft am 27 October 1871, sub Nr. 29381, gestellte Begehren auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr, 135, zu recht erkannt:

Der in der Zeitschrift „Politik“ am 25 October 1871, Nr. 296. unter der Aufschrift „Die nächste Zukunft“ enthaltene Artikel begründet den Thatbestand des im §. 65 a St G. bezeichneten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe und den Thatbestand des im §. 300 St. G. und Art III des Gesetzes vom 17. December 1863, Nr. 8 ac. 1863 bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, der in derselben Zeitungsnummer Seite 2, Spalte 2, unter der Bezeichnung „(P) Wien 23. October (Orig-Cor)“ enthaltene Artikel begründet den Thatbestand des im §. 63 St. G. bezeichneten Verbrechens der Majestätsbeleidigung.

Die Beschlagnahme der Nr. 296 der „Politik“ vom 25 October 1871 wird bestätigt und die Weiterverbreitung dieses Zeitungsblattes in Betreff der erwähnten Artikel verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Prag hat am 2. November 1871, sub Z. 29871, über das Einschreiten der k. k. Staatsanwaltschaet vom 2. November 1871, Z. 29871, nach Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, R G. Nr. 135, zu Recht erkannt:

Der in der Zeitschrift „Politik“ vom 30. October 1871, Z. 301, Seite 1. Spalte 2. enthaltene Artikel unter der Aufschrift „Brünn 27. October (Orig- Corr)“ begründet den Thatbestand des im §. 65 a St. G. bezeichneten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe Die Beschlagnahme der Zeitschrift „Politik“ vom 30. Oktober 1871, Nr. 301, wird bestätigt und die Weiterverbreitung derselben in Betreff des incriminirten Artikels verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Beschlusse vom 25. October 1871, Z. 6318, zu Recht erkannt, daß der Inhalt der im Jahre 1871 in Belgrad in der Buchdruckerei des J. Stefanovic & Comp. gedruckten Brochure „Granicari i carski rescript“, das Verbrechen des Hochverrathes im Sinne des art. 1. des Gesetzes vom 17. December 1862, das Verbrechen der Majestätsbeleidigung nach §. 63 St G. das Verbrechen der Störung der öffentlihen Ruhe nach §65 St. G und Art. II. des Gesetzes vom 17, December 1862, das Vergehen der Aufwieglung nach §. 300 St. G. und das Vergehen der Aufreizung zu Feindseligkeiten gegen Nationalitäten nach §. 302 St. G. begründe, und daher auf Grund der §§ 1 und 2 des Gesetzes über das Strafverfahren in Preßsachen nach Art. V des Gesetzes vom 15 October 1868 und nach den §§. 36 und 37 des Preßgesetzes die weitere Verbreitung der genannten Druckschrift verboten. (2719)

DONIESIENIA PRYWATNE.

(2709 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Lwowskie Towarzystwo prawnicze ogłasza niniejszem w skutek uchwały walnego zgromadzenia z dnia 12. lntego b. r. konkurs na najlepsze dzieło, napisane w języku polskim, a obejmujące

„Wykład austryackiego powszechnego prawa wekslowego“ Przedmiot ma być opracowany w ten sposób, iżby dzieło, stojąc na dzisiejszem stanowisku nauki, odpowiadało oraz potrzebom tak młodzieży uniwersyteckiej jak równie praktyki.“

Praca uznana za najlepszą otrzyma nagrodę w kwocie czterechset (400) zł. w. a.

Ubiegający się o nagrodę, nadeszlą prace swoje do Towarzystwa prawniczego na ręce prezesa najdalej do końca marca 1873 roku, a to w dwóch egzemplarzach oznaczonych pewnem godłem. Nazwisko i miejsce pobytu autora ma być podane osobno w opieczętowanej kopercie, oznaczonej tem samem godłem jak rękopis.

Nadesłane prace oceni komisya, którą po upływie terminu konkursowego wybiera lwowskie Towarzystwo prawnicze. Autorowi dzieła, uznanego za najlepsze, wypłaci się bezwłocznie nagrodę i zwróci zarazem jeden z przedłożonych egzemplarzy rękopisu. Inni autorowie otrzymają także napowrót swe rękopisy.

Własność literacką dzieła nagrodzonego pozostawia się autorowi. Autor będzie jednak obowiązanym ogłosić dzieło drukiem w przeciągu jednego roku od dnia, w którym nagrodę otrzyma i nadesłać je Towarzystwu w 10 egzemplarzach. Gdyby zaś w tym terminie dzieła drukiem nie ogłoszono, natenczas własność literacka dzieła przechodzi na lwowskie Towarzystwo prawnicze.

Lwów, dnia 16. września 1871.

Dr. **Marceli Madejski,**
prezes.

Dr. **Tytus Kirchenberger,**
sekretarz.

Z drukarni E. Winiarza.